

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/187/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206704
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613206704.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kvasňovským, so sídlom Šancová 56, Bratislava, proti žalovanému U. O., A.. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, N. F., v konaní o zaplatenie 612,20 eur s príslušenstvom samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny 612,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,78 eur ku dňu 22.11.2012, úrokom z omeškania vyčísleným k 22.11.2012 vo výške 66,59 eur, úrokom z omeškania 8 % ročne zo 612,20 eur od 23.11.2012 do zaplatenia, nákladov vo výške 48,90 eur a trov právneho zastúpenia. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že 11.04.2006 so žalovaným uzatvoril Dodatok k zmluve o bežnom účte, ktorého predmetom bolo zriadenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu, po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, s účinnosťou od 01.02.2006. Po poskytnutí povoleného prečerpania žalobca umožnil dlžníkovi využívať povolené prečerpanie tak, že bude realizovať platobné príkazy dlžníka na prevod alebo výber hotovostí z jeho účtu aj v prípade, ak nebude existovať pohľadávka dlžníka voči banke z účtu dlžníka, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb, uskutočnených v prospech účtu dlžníka, alebo vkladom v hotovosti. Banka je oprávnená odmietnuť vykonanie platobného príkazu dlžníka, ak v dôsledku jeho vykonania došlo k nepovolenému prečerpaniu. Ak banka dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie, oznámi mu to a stanoví v oznámení maximálnu výšku povoleného prečerpania. Na základe oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania z 11.04.2006 žalobca žalovanému poskytol povolené prečerpanie vo výške 16.000,- Sk (531,10 eur) v čase od 11.04.2006 do 20.06.2018. Nepovolené prečerpanie predstavuje rozdiel medzi skutočným prečerpaním a výškou povoleného prečerpania. Prípady porušenia zmluvy sú akékoľvek nepovolené prečerpania, trvajúce viac ako 10 dní, alebo akékoľvek nepovolené prečerpanie vo výške viac ako 10 % z povoleného prečerpania určeného bankou, alebo ak nastane ktorákoľvek zo skutočností podľa bodu 8.1 písm. c/ - p/ Obchodných podmienok. V týchto prípadoch je banka oprávnená postupovať podľa bodu 8.2 alebo pozastaviť povolené prečerpanie, vrátane oprávnenia určiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať úverovú zmluvu, odstúpiť od nej. Jednotlivé splátky boli žalovaným uhradené v zmysle listiny „Úplný výpis z bankového informačného systému“, ktorá tvorí prílohu žaloby a obsahuje názvy operácií, dátumy jednotlivých úhrad a ich výšku. Pohľadávka žalobcu je úročená úrokovou sadzbou ku dňu vyhotovenia oznámenia vo výške 15 % ročne premenlivého typu. Čiastka 48,90 eur predstavuje náklady žalobcu voči žalovanému, vzniknuté z titulu poskytovania povoleného prečerpania, preúčtované

po zániku zmluvného vzťahu účastníkov konania na interný účet banky č. XXXXXXXXXX/XXXX, pričom do týchto nákladov bolo započítané jednou sumou príslušenstvo úveru, poskytnutého na bežnom účte, teda úrok, úrok z omeškania a poplatky, okrem istiny úveru.

Vzhľadom na nekonkrétnosť tvrdení uvedených v žalobe vyzval súd žalobcu uznesením č. k. 8C/187/2013-41 zo dňa 01.10.2013 na doplnenie všetkých relevantných tvrdení v žalobe, ktoré sú v tejto výzve podrobne uvedené (body 1-16). Zároveň bol žalobca vyzvaný na predloženie relevantných listinných dôkazov, preukazujúcich jeho tvrdenia.

Na túto výzvu súdu reagoval žalobca podaním z 11.10.2013. V časti obligatórne náležitosti zmluvného vzťahu žalobcu a žalovaného zopakoval tvrdenia zo žaloby o dátume uzavretia zmluvy a skutočnosti, že jej predmetom bolo povolené prečerpanie vo výške 16.000,- Sk poskytnuté od 11.04.2006 do 20.06.2018. Na otázku, kedy žalobca žalovanému poskytol finančné prostriedky, akou formou, v akej výške s tým, že v prípade postupného čerpania je potrebné uviesť dátum a výšku čerpaných financií uviedol, že žalovanému umožnil realizovať platobné príkazy na prevod alebo výber hotovosti z účtu aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovaného voči žalobcovi z účtu žalovaného. Žalobca odkázal na prílohu č. 1 tohto vyjadrenia. Na výzvu, aby uviedol tvrdenie o tom, akým spôsobom mal žalovaný peňažné prostriedky vrátiť, uviesť výšku splátok a ich splatnosť žalobca uviedol, že nejde o zmluvný vzťah, ktorý je možné stotožňovať so splácaním úveru v pravidelných mesačných splátkach, teda nemožno určiť ich výšku ani splatnosť. Spôsob splácania povoleného prečerpania vyplýva z ustanovenia bodu 11.4 Obchodných podmienok, podľa ktorého pohľadávka banky je v čase do dňa konečnej splatnosti povoleného prečerpania podľa bodu 11.1 splácaná formou započítania pohľadávky banky proti pohľadávke dlžníka z jeho účtu v rozsahu, v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú, alebo spôsobom dohodnutým medzi bankou a dlžníkom. Žalovaný vykonal vklady na bežný účet v zmysle prílohy č. 2 tohto vyjadrenia. Pohľadávka žalobcu z povoleného prečerpania bola úročená úrokovou sadzbou, ktorej aktuálna výška ku dňu vyhotovenia oznámenia bola 15 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov medzi stranami nebola dohodnutá. V zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 v znení neskorších predpisov sa zákon nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty. Vzhľadom na túto právnu úpravu RPMN nebola náležitosťou zmluvného vzťahu. Keďže povolené prečerpanie bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté vo forme preddavku k bežnému účtu, nešlo o zmluvný vzťah splácaný pravidelnými mesačnými splátkami. Nepovolené prečerpanie na bežnom účte žalovaného bolo vo výške viac ako 10 % z povoleného prečerpania stanovenej žalobcom a trvalo viac ako 10 dní. Žalovaný sa prvýkrát dostal do nepovoleného prečerpania na bežnom účte 21.12.2008 v sume 16.029,60 Sk (532,08 eur). Náklady 48,90 eur predstavuje úrok z omeškania, evidovaný na bežnom účte žalovaného. V stave nepovoleného prečerpania bol žalovaný do 20.01.2009 (od 22.12.2008). Neskôr sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania 26.03.2009 vo výške 16.029,60 Sk (531,17 eur), a to do 23.04.2009, od 21.07.2009 vo výške 535,49 eur do 31.07.2009, od 15.12.2009 vo výške 531,27 eur do 31.01.2010 a od 26.02.2010 doposiaľ vo výške 535,50 eur. Istina 612,20 eur pozostáva z bezhotovostných prevodov výberov v hotovosti, realizovaných z bežného účtu žalobcu, z platných riadnych úrokov a poplatkov, konkrétne z istiny (bezhotovostných prevodov a výberov v hotovosti) 531,10 eur, riadnych úrokov 42,98 eur a poplatkov 38,12 eur. Úrok 0,78 eur je vyčíslený 15 % ročne zo sumy 612,98 eur od 18.07.2011 do 21.07.2011, úrok z omeškania 66,59 eur bol vyčíslený 8 % ročne od 22.07.2011 do 22.11.2011. Na výzvu, kedy, na ktorý dátum pripadá počiatok omeškania žalovaného s plnením jeho povinnosti, žalobca uviedol, že prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania nepovoleným prečerpaním 532,08 eur na bežnom účte 22.12.2008.

Na pojednávanie 23.10.2013 sa riadne a včas predvolaný žalobca nedostavil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Súd vec prejednal v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy. Svoju neúčast' ospravedlnil právny zástupca žalobcu tým, že žalobcovi nebol poskytnutý dostatočný priestor na prípravu pojednávania a zároveň u právneho zástupcu dochádza ku kolíziám termínu pojednávania, keď nemôže zabezpečiť substitučné zastúpenie iným advokátskym koncipientom - jeden čerpá materskú dovolenku, druhý sa pripravuje na advokátske skúšky. Túto žiadosť súd nemohol akceptovať, pretože prvé pojednávanie vo veci bolo určené na 11.10.2013 a bolo odročené z dôvodov na strane žalobcu, tak aby mu bol poskytnutý dostatočný časový priestor na doplnenie žaloby, ktorá však mala byť právne perfektná už pri jej podávaní, najmä vzhľadom na to, že žalobca navrhoval vybavenie veci v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu. Predvolanie na

pojednávania na 23.10.2013 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené 17.10.2013, takže poriadková lehota v trvaní spravidla najmenej 5 dní na prípravu pojednávania, určená Občianskym súdnym poriadkom, zachovaná bola. Právny zástupca žalobcu ani netvrdil, že využil možnosť substitučného zastúpenia iným advokátom, ktorých v súčasnosti na Slovensku spôsobí cez 5000. Súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal aplikovať § 101 ods. 2 Obč. súd. por. a vec neprejednať v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu najmä keď ide o už odročené pojednávania .

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že splátky poskytoval, pokiaľ bol zamestnaný, zrážkami zo mzdy. Potom bol nezamestnaný, v súčasnosti poberá dávky v hmotnej núdzi 62 alebo 50 eur, dva alebo tri roky. Je si vedomý toho, že mal povolené prečerpanie z účtu, aj že ho nesplácal. Nevie, koľko vyčerpal a koľko má splácať. Nedlhuje toľko, koľko je napísané. Vybavuje si predčasný starobný dôchodok, svoj dlh by z neho uhradil, ale musí vedieť koľko žalobcovi dlhuje. Nevie, koľko z povoleného prečerpania skutočne minul a koľko vrátil. Neuplatnil si právo na náhradu trov konania.

Z fotokópie listinného dôkazu označeného ako Dodatok k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX je preukázané, že bol uzatvorený dňa 11.04.2006 medzi X. X., a.s., ako bankou a U. O. ako majiteľom účtu a jeho predmetom je zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006. Podľa článku 1 tohto Dodatku banka a majiteľ účtu uzatvorili 02.11.2005 zmluvu o bežnom účte, ktorej pôvodné znenie sa nahrádza v celom rozsahu týmto Dodatkom. V časti II. je uvedená dohoda o periodicite vyhotovenia výpisov, spôsobe ich preberania a adrese pre zasielanie. Ako forma uvádzania poplatkov na výpise je uvedená: „po obrate“. Článok 3 obsahuje záverečné ustanovenia. V zmysle ich odseku 3 všetky právne vzťahy neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Z fotokópie oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania z 11.04.2006 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, takže mu od 11.04.2006 poskytuje povolené prečerpanie účtu vo výške 16.000,- Sk do 20.06.2018. Ďalej žalobca pripojil k žalobe fotokópiu výpisu transakcií na účte, fotokópiu sadzobníka, predžalobnej upomienky a doručenky k nej.

Z fotokópie Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.02.2006 súd zistil, že podľa časti A bod 2, je potrebné pod povoleným prečerpaním rozumieť bankový produkt poskytnutý klientovi k účtu, platobným príkazom príkaz klienta banke a nakladanie s prostriedkami na účte. Ako vyplýva z bodu 5.1.11. tento bol zrušený s účinnosťou od 01.02.2010, takže tieto Všeobecné obchodné podmienky nie sú totožné s tými, ktoré boli účinné v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov konania. Podľa bodu 5.3 platobný príkaz banka nie je povinná prijať alebo vykonať ak nie je v súlade s bodom 12.2.1 VOP. Rovnako tieto Všeobecné podmienky neobsahujú bod 11.4, na ktorý poukazuje v doplnení žaloby žalobca. Bod 11.1 neobsahuje údaj o splácaní povoleného prečerpania ale rieši otázku chyby v komunikácii. Bod 13, na ktorý v doplnení žaloby zo dňa 11.10.2013 odkazuje žalobca, nezakotvuje prípad porušenia obchodných podmienok, ale obsahuje ustanovenia o zodpovednosti banky.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 11.04.2006 zákon sa nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 11.04.2006 na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. zák.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obch. zák. za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 100 od.s 1 Občianskeho zákonníka právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného břemena. Novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 519/1991 Zb. bola civilnoprávna zásada materiálnej pravdy nahradená v sporovom konaní zásadou prejednacou, v zmysle ktorej dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno nesú účastníci konania, nie súd. Úlohou súdu je vykonať navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Občiansky súdny poriadok v § 120 ods. 1 ukladá účastníkom dôkaznú povinnosť ohľadom ich tvrdení. Procesným dôsledkom neunesenia dôkazného břemena je zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd poznamenáva, že dôkazná povinnosť má dve časti: účastník je povinný najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinný preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi. Žaloba splnila všetky základné formálne náležitosti určené v § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 Obč. súd. por., nebol preto dôvod pre jej odmietnutie. Aby sa žalovaný mohol vyjadriť k podanej žalobe, súd vyzval žalobcu na doplnenie relevantných skutkových tvrdení, súdom presne vymedzených v písomnej podobe, na čo žalobca reagoval podaním z 11.10.2013, v ktorom však základné skutkové tvrdenia neoznámil a tie, ktoré tvrdil, nepreukázal. Právny vzťah účastníkov konania je absolútnym obchodom, na ktorý je potrebné aplikovať okrem Obchodného zákonníka aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Rovnako vzhľadom na spotrebiteľský charakter tohto vzťahu, aj keď nejde o spotrebiteľský úver, je potrebné posudzovať práva a povinnosti jeho účastníkov podľa právnej úpravy spotrebiteľského práva (Občiansky zákonník). Vznik právneho vzťahu účastníkov konania, založeného zmluvou z 11.04.2006 medzi stranami sporu nebol rozporný. Toto zmluvou bola nahradená pôvodná zmluva o bežnom účte z 02.11.2005. Žalobca sa ňou zaviazal zriadiť pre žalovaného účet a poskytnúť mu povolené prečerpanie v nespornej výške 16.000,- Sk (531,10 eur) v čase od 11.4.2006 do 20.06.2018. Je potrebné prisvedčiť žalovanému vzhľadom na všeobecne známy spôsob splácania povoleného prečerpania, že zo žaloby ani z jej doplnenia nie je zrejmé, kedy vznikol dlh tvoriaci predmet tohto konania - či žalovaný realizoval povolené prečerpanie jednorazovo, alebo postupne po častiach, či vrátil poskytnuté financie jednorazovo, alebo v splátkach. V doplnení z 11.10.2013 žaloby žalobca udáva, že žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania od 22.12.2008 do 20.01.2009, od 26.03.2009 do 23.04.2009, od 21.07.2009 do 31.07.2009, od 15.12.2009 do 31.1.2010 a od 26.02.2010 doposiaľ bez uvedenia výšky nepovoleného čerpania v tom-ktorom období. Neozrejml,

pre porušenie povinností v ktorom z uvedených období žalobca pristúpil k oznámeniu mimoriadnej splatnosti úveru (keďže povolené prečerpanie bolo so žalovaným dohodnuté do 20.06.2018). Rovnako nie je zrejmé, či nepovolené prečerpanie vzniklo v dôsledku jednorazového bankového prevodu, alebo čerpania v hotovosti, alebo niekoľkými čiastkovými prevodmi, prípadne čerpaniami. Aj keď žalobca udáva, že nepovoleným prečerpaním je rozdiel medzi skutočným prečerpaním a výškou povoleného prečerpania stanovenou bankou, z jeho žaloby nie je zrejmé, aká bola výška skutočného prečerpania v rozhodujúcom období a aká bola výška povoleného prečerpania, takže je nemožné zistiť výšku skutočného dlhu žalovaného ani obdobia, v ktorom mal vzniknúť. Žalobca bol jasne vyzvaný, aby uviedol kedy, v ktorom období, v akej výške vzniklo nepovolené prečerpanie, uviesť presnú dobu realizovania platobných príkazov a výšku finančných prostriedkov, čo však neurobil. Pokiaľ ide o nárok označený ako náklady vo výške 48,90 eur, na jednej strane žalobca uvádza, že ide o jeho náklady evidované na bežnom účte žalovaného, preúčtované na interný účet, do ktorých jednou sumou bolo zarátané príslušenstvo úveru, teda úrok z omeškania (bez vymedzenia kedy, za ktoré obdobie a v akej percentuálnej výške je uplatnený), na druhej strane (bod 11 doplnenie z 11.10.2013 žaloby) uvádza, že ide o úrok z omeškania evidovaný na bežnom účte žalovaného. Žalobca tvrdí, že istina 612,20 eur pozostáva z istiny (bezhotovostných prevodov, výberov hotovosti) vo výške 531,10 eur opäť bez toho, aby bolo zrejmé kedy, za aké obdobie je vypočítaná (vzhľadom na princíp povoleného, resp. nepovoleného prečerpania účtu a skutočnosť, že žalovaný zrealizoval nepovolené prečerpanie účtu viackrát). Pokiaľ táto istina pozostáva tiež z riadnych úrokov 42,98 eur tiež nie je zrejmé kedy, z akej istiny a za aké obdobie sú vypočítané, z akého percentuálneho základu úročenia žalobca vychádzal a pokiaľ ide o poplatok 38,12 eur, ktorý má byť zahrnutý do istiny 612,20 eur, chýba uvedenie jeho právneho základu a identifikácie, o aký druh poplatku ide, kedy sa žalovaný zaviazal ho platiť. Zo žaloby nie je zrejmé, kedy sa žalovaný zaviazal platiť úrok a v akej výške, keď žalobca v jej doplnení uvádza, že aktuálna výška úroku ku dňu vyhotovenia oznámenia je 15 % ročne, typ premenlivá. Bez označenia presnej dohodnutej výšky úroku (zo žaloby nie je zrejmé kedy a akým spôsobom sa žalovaný zaviazal ho platiť) ani spôsobu jeho výpočtu (najmä vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že úroková sadzba mala byť dohodnutá premenlivá), nie je možné opäť zistiť správnosť výpočtu úroku, najmä vzhľadom na obranu žalovaného. Rovnako žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že povolené prečerpanie bolo zmluvnými stranami dohodnuté vo forme preddavku k bežnému účtu. Nešpecifikoval, pre porušenie ktorej povinnosti žalovaného odstúpil od zmluvy už aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný niekoľkokrát realizoval nepovolené prečerpanie. Zo žaloby tiež nie je zrejmé, napriek súdom položenej otázke, z akej istiny je vyčíslený úrok z omeškania 65,59 eur, keď žalobca uviedol v doplnení žaloby z 11.10.2013, že ide o úrok 8 % ročne od 22.07.2011 do 22.11.2012. Pre úplnosť súd uvádza, že tvrdenia žalobcu nekorešponujú z predloženými listinnými dôkazmi, najmä Všeobecnými podmienkami, keďže súdu predložil ich súčasné, aktuálne znenie, hoci zmluvný vzťah účastníkov konania vznikol 11.04.2006. Pokiaľ ide o prehľad transakcií na účte, dôkazná povinnosť zahŕňa predovšetkým povinnosť tvoriť a potom povinnosť preukázať svoje tvrdenia a dôkazmi, vrátane dôkazov listinných. Ak by teda súd vyvodzoval nevyhnutné skutkové tvrdenia z predloženého listinného dôkazu, porušil by tým zásadu rovnosti strán konania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný nenavrhoval prisúdenie náhrady trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.